

Vävdagar i Glimåkra

En lång resa närmade sig sitt slut. Gränstrakterna mellan Småland och Skåne bjöd på en skapligt vacker dag. Åkrar och ängar låg i disig höstsömn och de små samhällena låg ganska tätt. Tåg, buss och buss och nu var jag vid resans slutstation. Här i Glimåkra rådde inga tvivel om vart jag skulle ta vägen. Det var bara att följa strömmen av ivriga damer, som med förväntansfulla steg skyndade mot Folkets Park och årets vävdagar.

Det var som vanligt – jag var för varmt klädd, hade för tung väska och hade inte tänkt igenom, vad jag mest av allt behövde bunkra upp av garner och tillbehör. Det fick gå på känn, och jag visste redan i dörren, att det här skulle bli dyrt. Våra största garnfirmor och tillverkare av utrustning och även flera mindre var där och lockade med färgglädje, annorlunda vävmaterial och finurliga hjälpmedel.

Mitt i salen

Mitt i rotundan fanns Riksföreningen för Handvävning och företrädesvis Sydostvävarna, som detta år ansvarade för föreningens monter. Man värvade nya medlemmar, sålde föreningens logoprydda musmattor och måttband och informerade om förverksamheten på region- och riksplan. Glada och välkomnande fick de mer än en vävintresserad att få upp ögonen för att

Mary Bjerstedt tar emot i Vävföreningens monter.

det finns en förening just för dem.

De utställare jag talade med var nöjda. De två dagar mässan dittills pågått hade samlat mycket folk. Det kändes i luften, att det finns ett behov av arrangemang av det här slaget. På många håll i landet finns inte längre några butiker för vävmaterial. Man är helt beroende av postorderförsäljning. Men nog vill man helst få fingra lite på garnerna, se kulörerna och småprata med försäljarna, innan man handlar. Det är inte detsamma med ett garnprov i ett häfte eller en bild på datorskärmen. Men nöden har ingen lag och under dagarna i Glimåkra tog vi igen, vad vi inte är förunnade till vardags.

Vägstolsmuseet

Vävdagarna bjöd också på utställningar och försäljning av material för närliggande aktiviteter, som stickning, knyppling mm. IVägstolsmuseet pågick vävning av olika slag. Jag föll i andlös beundran, när jag såg vad som

växte fram. Nu ska jag försöka mig på damastvävning med skaftväxling. Det blev jag övertygad om, sedan jag sett Lillemor Johanssons demonstration. Tänk att det kan bli så fint i en enkel vävstol med fyra skaft. Drälltrissor, långa solvögon ... Jo, det ska nog gå, om jag tar det lugnt och eftertänksamt!

Jag beundrade också Eva Nilssons utställning av ikatfärgade vävnader, Lotte Dalgaards tyger i annorlunda garner och Capellagårdens "Fånga rummet".

Mer fanns att se, men nu väntade bussen. Det måste ha varit intensiva timmar i Glimåkra, för jag somnade och missade Broby! Men med assistans av den snälle busschauffören ordnades en bussrendéz-vouz ute på landsvägen med snabbt byte av färdriktning för min del. Trots den oplanerade färdvägen kom jag lyckligtvis i tid till tåget i Osby för vidare färd norrut.

Text och bild:
Anki Lindström Larsson

